

5. Pretože dávaš nám Život. 7. Pretože môžeme spievať.
6. Pretože stále si s nami. 8. Preto buď s nami na veky.

Verím v Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme

354.

G a' G CD'G e a' D'
Verím v Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme,
G a' G C G
i v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného, nášho Pána,
e a' D' G ef'G# c# c# f# H'
ktorý sa počal z Duchu Svätého, narodil sa z Márie Panny,
c# c# f# H' c# a g#c#f# H'
trpel za vlády Pontia Piláta, bol ukrižovaný, umrel a bol pochovaný,
c# c# f# H' c# a g#c#f# H' c#
zostúpil k zosnulým, tretieho dňa vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesia,
f# H' c# a g#c#f# H' D'
sedí po pravici Boha Otca všemohúceho, odiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.
G a' GCG e a'D' G a'
Verím v Ducha Svätého, v svätú cirkev všeobecnú, v spoločenstvo svätých,
G C G e a' D' G ea'D'G
v odpustenie hriechov, vo vzkriesenie tela a v život večný. A--men.

Viem, že čosi nám chýba, keď sa na oblaky dívam

text: P. Malý

355.

1. Ac#D E Ac#D E Ac#D
Viem, že čosi nám chýba, keď sa na oblaky dí--vam,
E AD E
krásku nejak neprežívam, aj keď purpur hrá.
A f# D A
Keď spievame pieseň, celkom hluchá je, cítim, duté, bezradné slová má
D A DAE A c#D EAc#
a tóny sama jeseň sú zaschnuté v nás.
2. Niekedy to tak býva, stojíme tu starí známi,
každý má najlepšie plány, každý svoje vie sám.
Stávame tu tak často, keď sa čítava Písmo, aj tak nevieme spolu rásť
a sme na seba ticho snád' pre pýchu len.
3. Viem, že čosi nám chýba, keď máme veľa práce,
keď sa nedá odpočívať, keď nevieme, kam skôr.
Možno dajú nám úspech, no už vzali si úsmev, často dusí nás zlosť na zlo
a každodenná starosť v nás pochová deň.
4. Viem, že radosť nám chýba, radosť, ktorá všetko dáva,
iskra, čo nás prekonáva, svetlo pre celú zem.
|:To je radosť s Kristom, toto je radosť z lásky,
(f#EA)
to je vtedy, keď Boh je náš, náš Otecko a úsmev náš pre celú zem.:|

Viera, tá Ťa uzdraví a všetky rany zhojí

356.

- R: |:Viera, tá Ťa uzdraví a všetky rany zhojí, viera, tá Ťa uzdraví, jak slnko žiari tmou.
G D' G D' (G,C) G
1. Zo zbabelosti ľudskej, z pocitov nestálych, z márnosti sebaistej, priateľov bývalých.
2. Len viera, tá Ťa chráni, keď nenachádzaš kľud, daj srdce, čo Ťi bráni, len ver, zbavíš sa pút.
3. Za ruku slepých vedie a sily násobí, na duše ubolené jak balzam pôsobí.